

Роль діалогічного мовлення при вивченні іноземної мови (англійської) студентами економічних спеціальностей.

Кияшко О.В.

У часи економічних перетворень на шляху до повноцінних ринкових відносин, Україна потребує висококваліфікованих спеціалістів з економіки та управління персоналом, спроможних працювати як у вітчизняній, так і в міжнародній економіці. Процеси інтеграції світової спільноти, зокрема в галузі економіки, призводять до змін у вимогах, що висуваються до кваліфікаційної характеристики сучасного економіста. За цих умов особливого значення набувають такі якості випускника вищого навчального закладу, як високий професіоналізм, ініціативність у вирішенні нетрадиційних задач, мобільність, креативність, здатність до самоосвіти, до налагодження ділових контактів з іноземними партнерами та кваліфікованої професійної діяльності в іншомовному середовищі.

Упродовж останніх десятиліть з'явилися дослідження з проблеми підготовки майбутніх фахівців в економічному університеті в яких багато уваги також приділяється комунікативному аспекту вивчення іноземної мови: Р.О. Гришкова, Н.А. Ігнатенко, В.О. Калінін – формування іншомовної соціокультурної компетенції; М.М. Левшин, Т.О. Плеханова – формування інформаційної культури у професійній підготовці майбутніх економістів; В.А. Лівенцова – культури професійного спілкування майбутніх менеджерів; В.Н. Приходько – економічної культури; Л.О. Савенкова – комунікативної компетентності; В.Г. Черевко – комунікативної компетентності майбутнього менеджера у процесі професійної підготовки; Л.В. Волкова – іншомовної комунікативної компетентності майбутніх спеціалістів фінансово-економічного профілю; Є.А. Іванченко – формування професійної мобільності майбутніх

економістів; В.І. Владимірова, Л.О. Сікорська – формування комунікативних умінь майбутніх менеджерів у процесі вивчення іноземних мов.

Невід'ємною частиною професійної компетентності сучасного фахівця з економіки має бути професійна комунікативна компетенція, елементом якої є вміння будувати діалоги.

В діалогічному дискурсі подано широке варіювання комунікативних інтенцій (від лат. «intentio» намір, задум). Принцип комунікативності передбачає побудову процесу навчання іноземної мови як моделі процесу реальної комунікації (Ю.І.Пассов).

Залежно від провідної комунікативної функції, яку виконує той чи інший діалог, розрізняють функціональні типи діалогів. Існує чотири основних типи: діалог-розпитування, діалог-домовленість, діалог-обмін враженнями (думками), діалог-обговорення (дискусія). Основними якісними показниками сформованості загального вміння вести діалог іноземною мовою є такі спеціальні вміння:

1) уміння починати діалог, вживаючи відповідну ініціативну репліку(повідомлення, спонукання, запитання);

2) уміння швидко реагувати на репліку співрозмовника, використовуючи репліки, що мають різні комунікативні функції;

3) уміння підтримувати розмову, додаючи до репліки-реакції свою ініціативну репліку;

4) уміння стимулювати співрозмовника до висловлювання, виражаючи свою зацікавленість за допомогою реплік оцінювального характеру;

5) уміння продукувати діалогічні єдності різних видів.

Роль вивчення діалогічної форми мови є дуже важливою, тому що діалог вважається найбільш природнім проявом мовленнєвої активності.

Література:

1. Макаров Л.М. Основы теории дискурса. – М.: Гнозис, 2003. – 227 с.

2. Ніколаєва С.Ю., Шерстюк О.М. Сучасні підходи до викладання іноземних мов. // Іноземні мови – 2002. - № 1. – с. 39 – 46
3. Пассов Ю.И. Коммуникативное иноязычное образование. – Липецк. Липецкий гос. пед. Институт. – 1998
4. Скляренко Н.К. Обучение речевой деятельности на английском языке. Киев. 1998
5. Curry Dean. More dialogs for Everyday Use. Washington, D.C.-1997
6. New Way of Using Communicative Language Games. TESOL. Alexandria VA.- 1999